

Kvinden og Samfundet.

Udgivet af „DANSK KVINDESAMFUND“.

Nr. 3.

M A R T S.

1885.

Strindberg — Kvindesagen.

Bjørnson var den første af vore Nutidsdigtere, der (gjennem Valborg i »En Fallit«) brød med den æstetiske Tids Kvindetype. Saa fik hurtig den ene efter den anden af dem Øjet op for, at der i det Opgjør, som staar paa mellem Kvinderne og Samfundet, ligger en Rigdom af Emner gjemt. Og heldigt var det for Sagen. Efter at f. Ex. Lie har skildret Kaptejnsfruen paa Gilje, vil de, der læse, ikke være uden Forklaring paa det Fænomen, at unge Kvinder, der give rige Løfter for Fremtiden, kunne forvandles til skrappe Husmødre, hvis Sans ikke rækker ud over Saltfjerdingerne og Bryggerset. Og hvor kraftig har ikke Fru Edgren ved sine tre gamle Frøkener, hvis Energi benyttes til at forbitre Livet for dem selv indbyrdes, medens de forgæves vente paa, at »Gusten får Pastoratet«, belært os om, at Samfundet økonomiserer slet, naar det opmuntrer ubegavede Ynglinge til at studere og derimod spærrer Vejen for kvindelig Virksomhed! Der er ganske vist endnu flere Strenge tilbage at anslaa, og kanske vil de,